

Đại Nien TANG DU

Những
mẩu chuyện
lịch sử
nổi tiếng
Trung Quốc

10
Đại
mưu lược gia
Trung Quốc

Li Hua

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

10 Đại Mưu Lược Gia Trung Quốc

Chủ biên : Tang Du

Dịch giả : Phong Đảo

Thể loại : Lịch sử

Nhà xuất bản : Thanh Niên

Ngày xuất bản : Quý III/2000

Số trang : 592

Kích thước : 13 x 19 cm

Trọng lượng : 620 g

Số quyển / 1 bộ : 1

Hình thức bìa : Bìa mềm

Giá bìa : 52.000 VNĐ

Nguồn : <http://vnthuquan.net>

Đánh máy : bevanng

Chuyển sang ebook (TVE) : santseiya

Ngày hoàn thành : 17/11/2008

Nơi hoàn thành : Hà Nội

<http://www.thuvien-ebook.com>

Mục Lục

Lời nói đầu

I. Khương Thượng - Vị Thủ Tổ Các Mưu Lược Gia Trung Quốc

1. Sinh Vào Thời Loạn
2. Những Ngày ở Triều Ca
3. Buông Câu Tại Bàn Khê
4. Nửa Đêm Đến Viếng
5. Diệt Trừ Vây Cánh
6. Văn Vương Gởi Gắm Con Côi
7. Duyệt Binh Tại Mạnh Tân
8. Quyết Chiến Tại Mục Dã
9. Được Phong ở Tề Quốc

II. Phạm Lãi - Mưu Lược Gia Biết Tự Rút Lui Đúng Lúc

1. Đại Biến Lúc Giữa Đêm
2. Nghị Hòa Cứu Nước
3. Một Dạ Trung Thành
4. Cắt Tình Yêu, Dâng Người Đẹp
5. Phò Ngô Phục Thù
6. Mạnh Dạn Tự Rút Lui

III. Tôn Tản - Một Nhà Mưu Lược Quân Sự Nhấn Nhục Bất Khuất

1. Kết Nghĩa Kim Lang
2. Giả Điên Để Tránh Họa
3. Dùng Trí Thắng Đua Ngựa
4. Vây Ngụy Cứu Triệu
5. Lui Quân, Giảm Bớt Bếp Nấu

IV. Tô Tần - Mưu Lược Gia Về Thuật “Tung Hoàn Bài Hợp”

1. Đâm Vào Đùi Để Khổ Học
2. Nghìn Dặm Đến Nước Yên
3. Làm Giám Điệp ở Tề
4. Công Thành Thiệt Thân

V. Trương Nghi - Nhà Tung Hoàn Đưa Nước Tần Trở Thành Cường Quốc

1. Một Minh Vào Nước Tần
2. Đánh Ngụy Và Làm Thừa Tướng Nước Ngụy
3. Thôn Tính Ba Thục
4. Chiếm Đoạt Hán Trung
5. Chết Tại Cố Quốc

VI. Phạm Thu - Nhà Mưu Lược Giúp Tần Hoàn Thành Đế Nghiệp

1. Đi Sứ Tề Bị Vu Cáo
2. Giữa Đêm Đi Gặp Vương Kê
3. Xuống Xe Để Tránh Họa
4. Lời Nói Khôn Khéo
5. Hòa Hoãn Xa, Tấn Công Gần
6. Vững Cội Yếu Cành
7. Ổn Đền Oán Trả
8. Đồ Kỵ Giết Bạch Khởi
9. Nhường Chức Cho Thái Trạch

VII. Trương Lương - Bậc Thầy Của Đế Vương

1. Nhận Sách Tại Hạ Phi
2. Mưu Lược Tây Tiến
3. Khuyên Chúa An Dân
4. Hồng Môn Đại Yến
5. Giúp Hán Diệt Sở
6. Khuyên Việc Định Đô
7. Xin Phong Cho Ung Xi
8. Rút Lui Khi Đã Thành Công

VIII. Quách Gia - Một Mưu Lược Gia Không Bao Giờ Tính Toán Sai

1. Bỏ Viên Đầu Tào
2. Hiến Kế Quét Trung Nguyên
3. Bàn Về Mười Điều Thắng
4. Dự Đoán Về Tôn Sách
5. Dùng Trí Đánh Bại Hạng Viên
6. Tuổi Trẻ Chết Sớm

IX. Lưu Cơ - Nhà Mưu Lược Xây Dựng Triều Minh

1. Năm Mươi Mới Xuống Núi
2. Đánh Bại Trần Hữu Lượng
3. Kỳ Tập Thành Giang Châu
4. Hồn Chiến Tại Hồ Thảm Dương
5. Bình Định Trương Sĩ Thành
6. Bị Tiểu Nhân Phỉ Báng
7. Góp Ý Chọn Thừa Tướng

X. Phạm Văn Trình - Nhà Mưu Lược Đã Giúp Triều Thanh Tiến Vào

Quan Âm

1. Sóng Kiếp Nô Lệ

2. Nhờ Họa Đợc Phước
3. Dần Dần Nổi Danh
4. Đợc Sự Tin Dũng
5. Hóa Hung Thành Cát
6. Cuối Đời Tốt Đẹp

Lời nói đầu

Trong dòng sông dài dầy sóng gió của lịch sử Trung Quốc, trên mảnh đất bao la và trù phú của Thần Châu, suốt mấy nghìn năm qua, từng xuất hiện nhiều bậc anh hùng, hào kiệt, tiếng tăm lẫy lừng, xoay chuyển cả càn khôn. Họ chẳng khác gì những ngôi sao giữa bầu trời đêm tỏa sáng. Năm tháng trôi qua không thể xóa nhòa đợc thanh danh của họ. Bao nhiêu triều đại hưng phế, cũng không làm thay đổi sự nghiệp bất hủ của họ. Trong số họ, có những vị quân vương giỏi, biết thay đổi quốc pháp để mưu đồ sự cường thịnh, có những vị tướng soái hiên ngang trên lưng ngựa, vung gươm quét sạch hàng vạn quân thù, có những nhà mưu lược tài năng như thần, ngồi trong triều đình vận trù tính toán, đem lợi ích về cho nước nhà ; cũng như những bậc hiền thần, dám đem lời trung trực ra can gián. Họ đều là tinh anh của dân tộc, là rường cột của đất nước.

Tất nhiên, trong dòng chảy của con sông bao giờ cũng có lẫn lộn cát và bùn, rỗng và cá. Trong dòng sông lịch sử Trung Quốc, cũng lẫn lộn không ít những cận bã, những vị bạo chúa, hôn quân, độc đoán chuyên quyền, hoang dâm xa xỉ, đàn áp nhân dân; có những bọn tham quan ô lại, khi có chức có quyền thì bóc lột vơ vét tài sản của nhân dân, có những bọn gian thần, những kẻ ôm ấp nhiều tham vọng, kết bè kết cánh với nhau để mưu đồ tư lợi. Bọn họ đều là cận bã của dân tộc, và bao giờ cũng bị đóng đinh trên cây trụ ô nhục của lịch sử.

Để khích lệ thế hệ mai sau, tăng cường lòng tự hào dân tộc, đồng thời cũng để đề cao cái thiện, phê phán cái ác, dùng đó là tấm gương lịch sử cho mọi người, chúng tôi tổ chức một số tác giả, có những sở trường nhất định, cùng nhau biên tập cuốn sách này. Những nhân vật đợc chọn lựa đưa vào bộ

sách đều trải qua sự đánh giá kỹ lưỡng của các học giả, để thực chất của họ đều phù hợp với danh xưng. Về phương pháp viết, chúng tôi cố thực hiện cho được ba yếu tố chân thực, thú vị, và hấp dẫn để vừa tôn trọng sự thật của lịch sử, vừa có những tình tiết hấp dẫn bạn đọc.

NGƯỜI BIÊN SOẠN

I. Khương Thượng - Vị Thi Tô Các Mưu Lược Gia Trung Quốc

Từ xưa tới nay, mọi người vẫn tôn Khương Thượng là một bậc thần thánh, thậm chí, còn đặt ra câu chuyện ông đã "thay trời để phong thần", để lấy đó ký thác sự tôn sùng và ngưỡng mộ của mình đối với ông. Kể từ triều nhà Đường trở về sau, Khương Thượng được truy phong "Võ Vương", đứng ngang hàng với Khổng Tử, người được phong "Văn Tuyên Vương", và trở thành hai thần tượng một văn một võ trong lịch sử cổ đại của Trung Quốc. Nhưng, Khương Thượng trong lịch sử là một con người như thế nào? Phải chăng là người có thể đăng vân giá vũ, hô phong hoán vũ, và đoán biết trước mọi việc sắp xảy ra như trong truyền thuyết đã nói? Cho dù sử liệu không đầy đủ, khiến hiện nay chúng tôi không có cách gì để tìm hiểu thật tường tận về cuộc sống của Khương Thượng, nhưng với tư liệu hiện có, chúng ta vẫn có thể nhìn thấy được một phần nào về tư tưởng trác tuyệt và tài hoa siêu nhân của Khương Thượng. Ông quả không hổ danh là vị "Ty tổ khai sơn" của các nhà mưu lược Trung Quốc.

1. Sinh Vào Thời Loạn

Cuối triều nhà Thương, tại Doanh Khưu (nay là địa phương nằm về phía đông Tri Bác, thuộc tỉnh Sơn Đông), có một bộ tộc Đông Di quần cư ở đấy. Người thủ lĩnh của bộ tộc này họ Khương, tên Thượng, tự Tử Nha, tục gọi Khương Thái Công.

Lúc tuổi trẻ, Khương Thượng là người khỏe mạnh, thông minh, học giỏi lại

rất yêu binh pháp. Lúc bấy giờ là cuối đời nhà Thương. Ông vua cuối cùng của triều đại này là Trụ Vương, hết sức tàn bạo, suốt ngày chỉ biết rượu chè và tìm mọi thú vui, phung phí tiền bạc như rơm rác. Để thỏa mãn cuộc sống xa hoa và hoang dâm trụy lạc, Trụ Vương đã sử dụng hàng vạn công thợ xây cất "Lộc Đài" dài ba dặm, cao hàng nghìn xích, tại Bồi đô Triều Ca (nay là Kỳ Huyện, thuộc tỉnh Hà Nam) để làm nơi vui chơi riêng cho mình.

Trụ Vương còn cho đào một cái ao vuông trong khu vực "Lộc Đài", dưới ao đổ đầy rượu ngon, gọi là "Tửu Trì". Nơi khu rừng bên cạnh Tửu Trì, Trụ Vương cho treo rất nhiều thịt, gọi là "Nhục Lâm", có mục đích làm cho người phi tần xinh đẹp của mình là Đắc Kỷ được vui. Nhưng sau khi mọi việc đã hoàn thành mà Đắc Kỷ vẫn không nở một nụ cười. Nhà vua bèn ra lệnh cho rất nhiều nam nữ, cởi bỏ hết y phục, rồi rượt đuổi nhau đùa giỡn dưới Tửu Trì để làm trò cười cho Đắc Kỷ.

Trong khi Trụ Vương ngày đêm lo yến ẩm, hoang dâm vô độ, thì đông đảo những người nô lệ và bình dân áo không đủ mặc, cơm không đủ ăn. Để trấn áp những cuộc nổi dậy chống đối của nô lệ và bình dân, đồng thời, cũng để trừng trị những vị đại thần dám chống đối trước những thú vui của Trụ Vương, ông ta ngoài những hình phạt sẵn có trong ngũ hình như Kinh (tội xâm mặt), Nhị (tội cắt mũi), Nguyệt (tội chặt chân), Cung (tội thiến), Tịch (tội tử hình), Trụ Vương còn bày ra những hình phạt tàn khốc mới, như cho thợ làm một ống đồng rỗng ruột, bên trong đốt lửa, bắt các "phạm nhân" cởi bỏ hết y phục, rồi trói vào trụ đồng nóng bỏng đó để giết chết, gọi là "Bào Lạc".

Vì không thể chịu đựng được những bạo hành ngang ngược của Trụ Vương, đông đảo những người nô lệ và bình dân đã nổi dậy chống đối. Nhưng, vì lực lượng giữa đôi bên chênh lệch quá xa, tất cả những cuộc nổi dậy đều bị quân đội của Trụ Vương đàn áp thẳng tay và đẫm máu.

Cùng lúc đó, Trụ Vương cũng tiến hành một cuộc chinh phạt đối với bộ tộc Đông Di, bị xem là không phục tùng "vương mệnh". Bộ tộc Đông Di được Khương Thượng, vị thủ lĩnh của bộ tộc Lữ Thị kết hợp với các họ Ngự, họ Tang, họ Lâm, họ Lang, họ Điền, họ Loan, họ Khởi Lương, họ Bạc Cô, đứng lên chống lại quân đội của Trụ Vương một cách ngoan cường.

Nhưng dù Khương Thượng là người túc trí đa mưu, dũng cảm phi thường, nhưng do thể cô sức yếu, đã bị quân đội của Trụ Vương trấn áp một cách tàn khốc. Căn cứ địa của Lữ Thị là Doanh Khuru, bị Trụ Vương phóng hỏa thiêu hủy thành bình địa. Khương Thượng nhờ có võ công cao cường lại rất dũng mãnh, nên đã mở con đường máu thoát ra khỏi vòng vây đông đến mười vạn quân của Trụ Vương. Sau mấy tháng lẩn trốn, rốt cục Khương Thượng đã lưu lạc đến Triều Ca, và lấy nghề mổ bò để sinh sống.

2. Những Ngày ở Triều Ca

Triều Ca là Bồi đô của triều nhà Thương. Ở đây, Khương Thượng gặp được một người là Lâm Hồ, vị tộc trưởng họ Lâm trong nhóm chín họ đã từng liên chính chống triều đình nhà Thương trước kia. Lâm Hồ trong trận đánh với quân nhà Thương bị bắt sống, nhưng giữa đường ông trốn thoát, tìm tới Triều Ca mai danh ẩn tích, sống nhờ vào người bà con. Người bà con này làm quan trong triều đình, đã đứng ra mở một ngôi khách điếm giúp cho Lâm Hồ. Hằng ngày khách qua đường đến ở trọ rất đông, việc làm ăn cũng khá khả.

Lâm Hồ nghe Khương Tử Nha kể việc mình đã lưu lạc ở bên ngoài suốt những năm qua, không khỏi suýt xoa đồng tình. Hai người nhớ lại tình trạng cùng liên minh giữa chín họ để chống lại triều đình nhà Thương trước đây, cũng như hoàn cảnh trước mặt hiện giờ, đều cảm thấy bàng hoàng như chuyện xảy ra kiếp trước. Lâm Hồ nói:

- Nay hiền điệt đã tới đây rồi, thì đừng bận tâm tới chuyện đời sống nữa. Tất cả đều do tôi lo liệu. Hễ tôi ăn gì thì chú ăn nấy thôi.

Khương Tử Nha biết Lâm Hồ là người rất hào phóng, bèn nói :

- Thừa thúc phụ, tôi được gặp chú ở tại Triều Ca này, thật hết sức vui mừng. Tôi tạm thời xin được ở tạm trong khách điếm của chú. Nhưng tất nhiên phải

tìm một việc buôn bán nhỏ gì đó để làm, chứ không thể ngồi không để chú nuôi.

Lâm Hồ hỏi :

- Hiền điệt định buôn bán gì ?

Khuong Tử Nha đáp :

- Những công việc phức tạp thì cháu không thể làm, vậy thì đi bán bột mì cũng được. Hằng ngày đến lò xay bột mì mua mấy túi bột, rồi gánh ra phố rao bán lẻ. Chỉ cần tìm được một ít tiền lời để nuôi sống là tốt rồi.

Lâm Hồ thấy Khuong Tử Nha đã quyết tâm, bèn nói :

- Được, bột mì sẽ do chú mua cho, còn cháu mua thêm một bộ gióng gánh, rồi gánh ra phố bán thử. Khi nào nghề này không làm được thì sẽ tính tới nữa.

Lâm Hồ thay Khuong Tử Nha lo liệu mọi việc xong. Đến ngày hôm sau, Khuong Tử Nha bèn gánh một gánh bột mì rao bán lẻ. Ông đi từ chợ phía Đông sang chợ phía Tây, từ đường phía Bắc đến đường phía Nam, nhưng không thấy ma nào hỏi mua cả. Đến lúc mặt trời sắp lặn xuống núi, ông bèn bước những bước chân nặng nề gánh bột mì trở về khách điếm của Lâm Hồ. Thấy vậy, Lâm Hồ lên tiếng an ủi.

- Này hiền điệt đừng lo lắng quá, vạn sự khởi đầu nan đấy mà. Ăn cơm xong hãy đi nghỉ ngơi, ngày mai lại gánh ra phố bán tiếp.

Khuong Tử Nha biết mình quá xui xẻo, nên cũng không nói gì nhiều, chỉ buồn bã đi ăn cơm rồi trùm mền lại ngủ một giấc.

Sáng sớm hôm sau, Khuong Tử Nha lại gánh một gánh bột mì đi ra phố rao bán. Nhưng ông đi suốt một ngày, mà vẫn không bán được một lượng bột nào cả. Kịp khi trời sắp hoàng hôn, ông buồn bã gánh gánh bột mì đến dưới gốc cây cổ thụ ngồi xuống để nghỉ chân.

Vừa lúc đó, bỗng nghe từ xa có tiếng xa mã chạy đến, rồi trông thấy từ phía

Đông có một cỗ chiến xa do bốn con ngựa kéo chạy tới như bay. Trên xe không ai cầm cương cả. Khương Tử Nha thấy vậy hết sức hoảng, vội vàng nép vào lề đường để tránh. Nhưng không còn kịp nữa cỗ xe vượt qua như gió hốt, bánh xe đã cán lên gánh bột mì của ông. Tức thì, bột mì liền bị sức gió của cỗ xe hốt bay đầy đất. Riêng Khương Tử Nha thì bị cỗ xa hất ngã bên vệ đường, nằm bất tỉnh không còn dậy nổi.

Kịp khi ông cố gắng bò dậy, thì cỗ xe đã chạy đi mất hút từ lâu, chỉ còn lại gánh bột mì của ông đang nằm lẩn lóc trên mặt đất, chung quanh đó bột mì đổ tung tóe. Khương Tử Nha hết sức đau đớn, to tiếng than :

- Hỡi trời xanh ơi ! Chẳng lẽ ông muốn dồn tôi vào con đường chết hay sao? - Dứt lời, ông té quy xuống đất bất tỉnh.

Đến nửa đêm, những người làm công cho Lâm Hồ cùng đốt đèn đi khắp tứ phía để tìm kiếm Khương Tử Nha, và họ đã phát hiện ông đang nằm bất tỉnh dưới gốc cây cổ thụ, bèn xúm lại khiêng ông về khách điếm. Sau mấy hôm nằm nghỉ dưỡng bệnh, Khương Tử Nha mới dần dần bình phục trở lại.

Lúc bấy giờ, tại Đông Thị của Triệu Ca giá thịt heo mỗi ngày một tăng vọt. Có nhiều người đi xuống các địa phương mua heo sống mang về để bán, lời được rất nhiều tiền. Lâm Hồ sau khi biết tin này, bèn báo lại cho Khương Tử Nha biết, và cho ông mượn một số bạc làm vốn để đi buôn heo. Khương Tử Nha hết sức vui mừng, bèn xuống tận thôn quê mua hai mươi con heo sống, đi bất kể ngày đêm, mang trở về Triệu Ca để bán lại. Nhưng khi ông tới Đông Thị, thì tất cả heo sống không ai hỏi mua nữa. Vì gần đây heo bị bệnh dịch, người trong thành không ai dám mua thịt heo để dùng. Do vậy, heo sống không bán được. Riêng hai mươi con heo của Khương Tử Nha, chỉ vài ba mươi hôm sau chúng đều lây bệnh dịch, chỉ trong vòng hai ba hôm đã chết sạch tất cả.

Sau nhiều phen làm ăn thất bại, Khương Tử Nha buồn khổ vô cùng. Ông lại ngã bệnh, nằm trên giường không muốn ăn uống chi cả. Suốt ngày ông chỉ đưa đôi mắt nhìn đăm đăm lên trần nhà. Cũng may có Lâm Hồ cho người ở của mình ngày đêm lo chăm sóc, còn rước cả thầy thuốc tới để bốc thuốc chữa bệnh. Riêng Lâm Hồ cũng đích thân đến khuyên lơn an ủi. Nhờ vậy, một tháng sau Khương Tử Nha mới lần lần bình phục.